

CURIERUL MISSIONAR

CĂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVEȘTEȘC CELE BUNE

Anul XIII.

CELOR CE BINEVEȘTEȘC PACE

No. 4.

Săptămâna Mare de Colportaj

dela 1—9 Aprilie 1933

PROGRAM

Sâmbătă, 1 Aprilie, 1933.

1. Cântare de deschidere și rugăciune.
2. Cor.
3. Lectură: „Șapte motive cari ar trebui să ne determine, a lucra credincios în timpul „Săptămânii Mari“.
4. Apel, a lua parte la lucrarea misionară.
5. Mandatul Maestrului Suprem.
6. Cor sau muzică instrumentală.
7. Distribuirea literaturii.
8. Cântare de închidere și rugăciune.

Sâmbătă, 8 Aprilie, 1933.

1. Cântare de deschidere și rugăciune.
2. Cor.
3. Lectură: „Săptămâna Mare ca mijlocul executării anumitelor indicări ale lui Dumnezeu“.
4. Apel pentru activitate misionară.
5. Cor sau muzică instrumentală.
6. Strângerea veniturilor din „Săptămâna Mare“.
7. Cântare de închidere și rugăciune.

Notă către diriginți.— „Săptămâna Mare“ este de o importanță foarte mare în anul acesta. Inșă din cauza crizii financiare în întreaga lume, s'au împușinat intrările de bani pentru lucrarea lui Dumnezeu. Cu veniturile acestea puține, trebui să săvârșim o lucrare mare și să ne conformăm necesităților și chemărilor urgente. Pentru a putea rezista situației actuale, Conferința Generală a hotărât a nu întrebuița veniturile „Săptămânii Mari“ din acest an, pentru întreprinderi deosebite, după cum se făcea înainte, ci veniturile din „Săptămâna Mare“ să contribuie la aceea, ca budgetul lucrării noastre să se egalizeze, ca toți lucrătorii noștri să rămână la posturile lor, și ca să se facă eforturi mari, pentru a vesti solia și a salva suflete.

Poporul lui Dumnezeu este invitat, a veni Domnului în ajutor. Este necesar ca toți membrii Comunității să participe la lucrarea din „Săptămâna Mare“.

Noi ca conducători să fim după pilda lui Neemia. Să priveghem cu îngrijire mare și rugăciuni serioase asupra organizării Campaniei în Comunitățile noastre. Mai departe ar trebui să lămurim surorilor și fraților noștri, că Dumnezeu ia seama la conlucrarea lor, și că este un privilegiu mare a putea lua parte la această „Săptămâna Mare“, care aduce așa multe binecuvântări. De aceea aducem în studiile și articolele următoare, unele din condițiile principale pentru a avea succes. Recomandăm tuturor lucrătorilor, slujbașilor din Comunități și membrilor, să cetească aceste îndrumări cu atenție și să facă cele mai buni pregătiri, dându-și toată silința și rugându-se în mod deosebit pentru ca programul și organizarea „Săptămânii Mari“ să fie astfel executat încât să deștepte în toate Comunitățile noastre un interes viu. Dumnezeu așteaptă ca fiecare membru să-și facă datoria voios și conștiincios.

Pentru „Săptămâna Mare“ Editura noastră din București a compus o listă despre literatura propusă pentru vânzare în această săptămână, și iubiții noștri membri pot să aleagă pe baza acestei liste acele reviste, tractate și cărți pe cari doresc să le vândă. Editura face pachete din această literatură începând cu 50 până la 500 lei. Comenzile trebuie făcute din timp, pentru ca literatura pentru „Săptămâna Mare“ să fie predată membrilor înaintea datei hotărâte, și ei să poată colporta în bloc pe ziua de 2 și 9 Aprilie, cele două Dumineci din timpul „Săptămânii Mari“. Afară de aceea cei ce au luat parte la „Săptămâna Mare“ sunt rugați să verse imediat banii încasați pentru literatură, cassierului Comunității. De asemenea rugăm ca strângerea darurilor pentru „Săptămâna Mare“ să se facă pe ziua de 8 Aprilie. Toți banii intrați pentru „Săptămâna Mare“ vor fi trimiși de cassierul Comunității absolut numai la Conferința respectivă, sub titlul: „Săptămâna Mare, Fondul de extindere“, Conferința fiind responsabilă de achitarea literaturii la Editură. Deci nu se va trimite la Editură nici o sumă din „Săptămâna Mare“, ci totul la Conferință.

Pentru lămuriri mai detaliate și directive generale redăm aici hotărârea comitetului Uniunii luată pe ziua de 9 Februarie a. c.

HOTĂRIRI PENTRU „SAPTAMANA MARE“.

Deoarece din cauza crizei financiare, intrările puține de bani, o fac necesar, ca Fondul de Extindere, care se procură prin „Săptămâna Mare“ să se întrebuințeze pentru întreținerea lucrătorilor noștri în patrie și în câmpurile misionare, pentru a se poate susține lucrarea începută, și pentru că frații și surorile noastre inclusiv, lucrătorii din câmpurile diferite, angajații instituțiilor noastre, colportorii și membrii Comunităților au luat parte cu mult zel, la „Săptămâna Mare“, prin care s'au procurat mijloacele necesare pentru trebuințele lucrării noastre,

recomandăm,

1. ca planurile adoptate de Diviziunea și Uniunea noastră, și aduse la îndeplinire în anii trecuți, să se păstreze și în timpul anului 1933 în întreaga Uniune;

2. ca „Săptămâna Mare“ să aibă loc dela 1—9 Aprilie;

3. ca să ne punem ca țintă a Uniunii noastre, suma brutto de 412.000 lei, repartizată astfel:

Muntenia-Vest	Lei	103.000.—
Muntenia-Est	„	61.000.—
Moldova-Nord	„	64.000.—
Moldova-Sud	„	42.000.—
Transilvania	„	100.000.—
Banat-Crișana	„	42.000.—

4. Toți banii intrați pentru „Săptămâna Mare“ vor fi trimiși de cassierul Comunității absolut numai la Conferința respectivă sub titlul: „Săptămâna Mare, Fondul de Extindere“, Conferința fiind responsabilă de achitarea literaturii, la Editură.

Directive generale.

a) Ținta pe membru minimum în medie Lei 34.
b) Literatură să fie comandată în pachete de diferite valori.

c) Toți angajații dela Conferințe și Instituții să primească timpul necesar pentru a-și putea face partea lor de lucrare, contribuind și cu salariul lor pe o zi.

d) Colportorii să fie indemnati a preda câștigul lor în ziua cea mai bună a acestei săptămâni.

e) Lucrătorii și predicatorii, fiind răspunzători pentru buna reușită a acestei Campanii în câmpul lor, sunt obligați să conducă și să însoțească în lucrare practică Comunitățile, pe lângă cari se află, în cele două Dumineci, adică 2 și 9 Aprilie.

f) Lucrarea să fie astfel organizată, încât toți membrii cari au posibilitatea a face lucrul acesta, să pornească la lucrare comună în cele două Dumineci amintite.

g) Membrii cari din anumite motive nu pot lua parte activă să fie indemnati a aduce o sumă corespunzătoare cu venitul lor pe zi.

Departamentul Misiunii Interne
al Uniunii Române

Șapte motive cari ar trebui să ne determine, a lucra creștincios în timpul „Săptămânii Mari“.

I. *A urma pilda lui Isus* (1 Petru 2, 21).

El a părăsit totul. Fil. 2, 6, 7.

S'a făcut sărac. 2 Cor. 8, 9.

Ținta Lui era a desăvârși lucrarea Tatălui Său. Ioan 4, 34; 9, 4 pr. p.

II. *A da ascultare invitației Domnului*. Mat. 20, 6, 7; 21, 28.

„Noi să fim cu toții conlucrătorii lui Dumnezeu. Acei cari nu lucrează nu sunt recunoscuți ca servii Lui. Pentru fiecare este ceva de făcut. Fiecare suflet care crede în adevăr, ar trebui fi gata să zică: „Iată-mă, trimete-mă““. *„Christian Service“*. pag. 10.

III. *Pentru a crește spiritual*. Iac. 2, 25.

„Lipsa participării în serviciul lui Dumnezeu, este cauza nedesăvârșirii noastre în viață, și în experiențe creștinești“. *Idem* p. 84.

„Niciodată nu vom putea fi salvați, dacă ne găsim într-o stare indiferentă și în neparticipare“. *Idem* p. 89.

„Printr'un serviciu de participare zeloasă, vom primi mai repede, puterea de a birui asupra celui rău“. *Idem* p. 100.

„Singurul mijloc pentru a crește în har, este executarea cu interes și iubire, a însărcinării dată nouă de Hristos“. *Idem*, p. 101.

IV. *Iubirea lui Hristos ne constrânge.* 2 Cor. 5, 14.

„Săptămâna Mare“ ne dă ocazie a intra în legătură cu vecinii și cei dimprejurul nostru, pentru a le face bine și a le duce solia. „Fiecare suflet, salvat de Hristos, este chemat a se osteni în numele Său pentru salvarea celor pierduți“. „*Christian Service*“, p. 10.

„Ingerii au așteptat mult a putea conlucra cu oamenii, pentru a termina însărcinarea cea mare. *Ei vă așteaptă pe voi*“. *Idem* p. 89.

V. *Pentru că Isus în curând va veni iarăși.* Ioan 9, 4 ult. p.

„Semnele timpului, pe cari le putem observa oriunde, ne arată că stăm înaintea ușii evenimentelor solemne și serioase . . . Stările sociale . . . ne spun că ceasul judecății a sosit, și că sfârșitul este aproape, *Noi stăm înaintea crizei secolelor* . . . Timpul mâniei lui Dumnezeu se apropie. Numai aceia vor fi păziți, cari s'au conformat invitațiilor harului. Noi stăm în pragul veșniciei . . . Trebuie să ne sârguim și să fim zeloși într'o măsură dublă. Fiecare trebuie să facă atât cât stă în puterile lui“. *E. G. White*.

„Intr'o cuvântare ținută într'o adunare în anul trecut, luna Octombrie, fratele Watson, președintele Conferinței Generale spunea către delegații Departamentului Editurii: „*Timpul este scurt!* Puterile noastre trebuie organizate, pentru a se putea săvârși mai multă lucrare. Aceasta ar trebui să aibă loc în toate domeniile activității noastre. *Timpul este scurt! Timpul este scurt!* Acest cuget ar trebui să ne fie un imbold, și să stimuleze zelul nostru, a face ceace ne este cu putință pentru desăvârșirea lucrării lui Dumnezeu. Având în vedere acest fapt serios de o așa mare importanță, ar fi bine ca toți membrii denominațiunii să se înroleze la lucrare“.

VI. *„Săptămâna Mare este o parte din programul divin pentru terminarea lucrării lui Dumnezeu“.* Ioan 17, 5.

Nici un plan nu a adus așa multe binecuvântări și foloase lucrării noastre în patrie cât și în câmpurile misionare în ultimii ani, ca „Săptămâna Mare“. Din providența lui Dumnezeu, s'a ajuns prin acest plan la succese mari cu privire la centrele misionare înființate, răspândind totodată influențe, cari contribuie la luminarea tuturor țărilor de pe glob. Gândiți-vă la progresele mari făcute de lucrarea Adventă, care a putut începe lucrarea misionară în diferitele câmpuri misionare; a întemeiat Edituri, cari ajută prin publicarea revistelor, tractatelor și cărților, la iuțirea vestei soliei; a înființat școli, în care mii de copii și tineri primesc educația pentru serviciu; și a clădit Sa-

natorii și Dispensare, în care mii de bărbați, femei și copii găsesse vindecarea corpului și a sufletului, și toate acestea cu ajutorul Săptămâni Mari. Bani depuși în aceste întreprinderi, s'au scos deja, și se vor scoate și în viitor. Este cu neputință a înțelege plinătatea succesorilor cari vin prin Săptămâna Mare, în ce privește câștigarea sufletelor în instituțiunile noastre diferite, și răspândirea revistelor pline de adevăr, cari luminează și câștigă multe suflete, pentru Hristos. Din anul 1920, anul introducerii Săptămâni Mari, s'a strâns un Fond misionar de extindere, pentru lucrarea noastră mondială. În anul trecut, s'au ajutat din acest fond, 27 diferite întreprinderi — toate noi și neapărat necesare. Ce fel de rezultat minunat, al ostanelilor unite, în timpul unei singure săptămâni“. *D. N. Wall*,

VII. *Pentru a susține lucrarea lui Dumnezeu într'un timp greu.* Luca 19, 34.

„Din cauza crizei financiare, putem însemna o împuținare a intrărilor de bani. Inșă pentru aceasta să suferă lucrarea lui Dumnezeu? Să fie necesar a concedia un număr mare de lucrători din posturile lor, în patrie cât și în câmpurile misionare? Aceasta este întrebarea care ni se pune nouă astăzi. Criza este în anul acesta mai mare ca oricând. Oricine crede în solia Adventă, poartă o răspundere pentru înaintarea ei. Cum vei primi această întrebare? Nu voim să profităm de ocazie, și cu ajutorul lui Dumnezeu să contribuim ca fondul misionar de extindere să se urce la o înălțime neajunsă până acuma? Nu voim a ne strădui în deosebi în această Săptămână Mare cu toate că este timp de mare criză, pentru a păstra ceace Domnul ținea de folos a ne încredința? N'am trebui să lucrăm cu toții, pentru desvoltarea și înaintarea lucrării lui Dumnezeu, cu toate puterile noastre, pentru ca lucrătorii să poată rămâne la posturile lor? Să susținem ceace am ajuns până acum. Domnul secerișului nu va înceta a binecuvânta pe servii și instituțiile Lui în lucrarea lor de a salva suflete; și prin distribuirea revistelor și a cărților în Săptămâna Mare se duce lumina soliei lui Dumnezeu la mii de oameni. E cu neputință ca Domnul să ne dea succes, numai pentru a clădi intuiții, din cari se răspândește lumina adevărului, și a face ca mii de lucrători din câmpurile misionare, să-și părăsească posturile din lipsă de mijloace. De sigur, conducătorii lucrării nu au voie a vorbi de o retragere, căci Domnul stă ca conducător în fruntea mișcării, și ea va merge înainte, până ce va fi terminată pe pământ. Timpurile sunt grele, dar Dumnezeu este mai mare ca toate greutățile și suferințele din lume; voia Sa este ca lucrarea să biruiască“. *D. N. Wall*.

„Hristos aşteaptă, ca fiecare să-şi facă datoria; aceasta să fie parola fiecărui urmaş al LUI“. *„Testimonies“*, Vol. V. p. 460.

F. Charpiot.

Mandatul Maestrului Suprem

După terminarea operei Sale pe pământ, înainte de înălţarea Sa la cer Maestrul divin reuni pe urmaşii Săi iubiţi, adresându-le următoarea vorbire solemnă: *„Toată puterea Mi-a fost dată în cer şi pe pământ; duceţi-vă şi faceţi ucenici din toate neamurile... şi învăţaţi-i să păzească tot ce v'am poruncit“*. Mat. 28, 18, 19.

Cu câţiva ani mai înainte şi în tot cursul activităţii Sale mesianice acelaşi Mântuitor divin îmbia pe toţi ascultătorii Săi cu cuvintele: *„Veniţi la Mine, toţi cei trudiţi şi împovăraţi... şi învăţaţi dela Mine“*. Mat. 11, 28, 29.

Din aceste două vorbiri tragem următoarele învăţăminte: mai întâiu Mântuitorul cheamă pe cei trudiţi şi împovăraţi, fie de păcatele sau de îngrijorările lor, pentru ca să-i izbăvească şi după ce i-a izbăvit, după ce i-a curăţit de toată necurăţenia sufletească ca Şef suprem, care a primit toată puterea în cer şi pe pământ, le dă însărcinarea să se ducă şi să facă la rândul lor alţi ucenici din toate neamurile, învăţându-i să păzească tot ce a poruncit.

În chipul acesta toţi urmaşii Mântuitorului Hristos, cari au fost mântuiţi de propriile lor păcate şi cari au fost binecuvântaţi cu darul cunoaşterii planului de mântuire, pot deveni o adevărată binecuvântare pentru semenii lor. Mandatul suprem din Mat. 28, 18, 19, este tot atât de important pentru folosul şi mântuirea aproapelui după cum îmbierea solemnă este importantă pentru mântuirea personală. Ca îmbărbătare pentru executarea voioasă a celui din urmă mandat lăsat, ca un testament infailibil tuturor ucenicilor Săi, Mântuitorul dă asigurarea vrednică de toată crezarea: *„şi iată Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârşitul veacului“*. Pentru cei ce cred de a binele în aceste făgăduinţe dumnezeieşti, executarea oricărui plan elaborat în folosul şi spre mântuirea celor pierduţi este uşor realizabil.

Săptămâna dintre 1 şi 9 Aprilie a fost pusă de o parte cu scopul de a strânge — pe un timp de criză mare chiar în lucrarea Domnului — mijloacele necesare pentru propovăduirea Evangheliei lui Hristos între hotarele patriei, între concetăţenii noştri ca şi în afară de ele până la extremităţile pământului între păgânii necunosători ai mântuirii adevărate. Facem un apel călduros către toţi coreligionarii noştri din Uniunea Română să bine-

voiască a ceti sau a asculta cu multă atenţie comunicările pregătite din partea fraţilor conducători în vederea executării planului de extensiune în cursul săptămânii mai sus amintite şi a ruga pe Domnul să le dea posibilitatea să realizeze prin lucrare personală contribuţia de 34 Lei propusă ca ţintă din vânzarea literaturii în mod special aleasă în acest scop.

Acest îndemn îl dăm într'un chip cu totul desinteresat nu pentru foloasele personale ale slujitorilor Evangheliei, ci pentru binele şi fericirea supremă a celor ce urmează să fie încă câştigaţi pentru împărăţia lui Dumnezeu.

Planul lui Dumnezeu pentru mântuirea celor pierduţi nu a fost limitat în cadrul numărului restrâns al predicatorilor specialişti, ci după cum declară şi Spiritul Profetiei, „pentru opera de predicare a Evangheliei pe tot pământul, Dumnezeu are un plan de lucrare comună cu poporul Său“.

„Faptul că noi trebuie să vestim toată lumea şi faptul, că timpul pentru executarea acestei misiuni este scurt, ne obligă s'o recunoaştem; trebuie să pornească la lucru mai multe forţe, mai multe puteri decât predicatorii, lucrătorii şi conducătorii armatei lui Hristos. Planul trebuie realizat în fapt şi membrii credincioşi ai Comunităţii, trebuie să strângă rândurile pornind la lucru efectiv“. *„Solia Evangheliei“*, zice serva Domnului „trebuie să stăpânească Comunităţile noastre şi să le îndemne ca să lucreze pentru toată lumea“. *„Mărturie“*, Vol. VII, p. 14.

Intemeiat pe aceste adevăruri irecuzabile, solicităm colaborarea tuturor coreligionarilor noştri, pentru realizarea ţintei propuse şi arătată în corpul celorlalte articole scrise pentru această săptămână în adevăr mare.

Fie ca făgăduinţele Domnului Hristos să ne stimuleze şi iubirea lui Dumnezeu pentru cei pierduţi să ne preseze ca să ieşim cu toţii la lucru, ca apoi Domnul şi noi să ne putem bucura de roadele recoltate.

P. P. Paulini.

„Săptămâna Mare ca mijlocul executării anumitelor indicări ale lui Dumnezeu“.

În timp ce lumea trece printr'un timp de nevoie şi nelinişte neobişnuit de mare, încât oamenii mari şi conducătorii lumii, se tem că şi civilizaţia se va desrădăcina, se poate vorbi despre un succes al lucrării lui Dumnezeu, căci s'au putut adăuga limbi noi la cele primite, şi s'au putut câştiga mii de suflete în ţările civilizate şi păgâne. Conducerea lucrării este în mâna lui Dumnezeu, şi El o va conduce sigur prin toate nevoile, greutăţile şi pericolele

mari cari ne înconjoară, până când se va câștiga biruința definitivă.

Cu Săptămâna Mare începe un timp nou, pentru progresarea lucrării misionare editorală, medicală și educativă; iar până astăzi s'au putut clădi și rândui 379 de Edituri, Școli Misionare, Sanatorii și Spitale, cari stau ca martori în întreaga lume, ca succes al acestui plan minunat. Numai veșnicia ne va da un raport complet despre lucrarea excelentă făcută în aceste instituții diferite pe cari Domnul, prin poporul Său, le lăasă să fie înființate. Veșnicia ne mai va da un raport complet despre suferințele câștigate prin milioanele de reviste, tractate, etc., umplute cu adevărul prezent, și publicate totodată de casele noastre editoriale, răspândind ultima solie a lui Dumnezeu pe întregul glob; și mai departe ne va da un raport complet despre acei bărbați, femei și copii, cari suferind au fost mângâiați și conduși la cunoștința iubirii lui Isus Hristos, care este gata, lucrând prin serviciile dezinteresate ale medicilor, îngrijitorilor și surorilor de caritate, a vindeca pe bolnavii din multiplele sanatorii și dispensarii. Și aceștia vor fi ca niște monumente ale eforturilor copiilor lui Dumnezeu, în Săptămâna Mare. Puteți să vă faceți o idee completă despre lucrarea săvârșită de școlile noastre misionare, în cari mii de tineri, sub conducerea lui Dumnezeu, au fost educați și pregătiți pentru a merge în toate părțile locuite ale lumii, vestind solia despre venirea apropiată a lui Hristos? Cât de minunat va fi acest triplu raport despre câștigarea sufletelor, când El în toată desăvârșirea sa, va fi predat pe acest pământ, după încheierea lucrării lui Dumnezeu. În providența lui Dumnezeu, Săptămâna Mare este un mijloc puternic, conform instrucțiunilor date, în iubirea și înțelepciunea Sa, poporului lui Dumnezeu, pentru înființarea diferitelor instituțiuni, în toate țările lumii. Prin serva Sa, Domnul a vorbit în mod categoric poporului Său, ca în toate părțile pământului să se înființeze Sanatorii, Școli, Edituri, și alte mijloace de ajutor pentru terminarea lucrării Sale. „*Testimonies*“, Vol. III. p. 51.

Pe aceeași pagină a Mărturiilor, în legătură directă cu cele amintite mai sus, este spus: „Dumnezeu a făcut în stare pe poporul Său, a lumina lumea“. El dădu poporului Său daruri, prin cari dășii sunt în stare a extinde lucrarea Sa, până ce va înconjura pământul. Spre lauda lui Dumnezeu putem spune, că influența acestor instituții, înființate cu ajutorul fondului misionar de extindere, înconjoară pământul și luminează lumea. Și în acest timp de criză, lucrarea mântuirii sufletelor, merge înainte, și chiar în aceste timpuri grele, face progrese mai mari decât înainte. Nici nu poate fi altfel, deoarece Domnul stă în fruntea acestei

lucrări. Acum avem de rezolvat o mai mare problemă și anume cum ne putem păstra lucrătorii la posturile lor, în patrie cât și în câmpurile misionare externe. De aceea intrările bănești din Săptămâna Mare, vor fi întrebuințate numai pentru întreținerea corpului nostru de lucrători de pretutindeni. Niciodată în trecut, nu ne-am aflat în nevoi mai mari ca în prezent. Cu încredere deci sperăm că toți membrii noștri vor face cu bucurie și credincioșie tot ce le stă în putere, ca această Săptămână Mare să aibă un succes deplin. Să mergem deci uniți la lucru, să stăm cu toții umăr la umăr, ca această Săptămână Mare să devie cea mai mare săptămână a răspândirii de literatură, în istoria Denominațiunii noastre.

Toți membrii noștri, afară de aceia cari dela ultima Săptămână Mare au fost adăugați Comunității noastre, știe că toți lucrătorii noștri precum și membrii laici se străduiesc foarte mult, ca în Săptămâna Mare să răspândească un număr cât mai mare posibil de tractate, reviste și cărți, iar banii primiți pentru acestea să-i predea fondului misionar de extindere. Lucrătorii noștri sunt rugați a merge înainte în lucrarea de vânzare a literaturii, și să predea banii primiți pentru literatură, fondului de extindere, și afară de aceasta să mai dea și salariul lor pe o zi tot acestui fond. De asemenea sperăm că și membrii laici cari primesc un salariu regulat sau au alte venituri vor medita serios, și vor urma exemplul fraților lucrători, dând pe lângă încasările lor din vânzarea literaturii, încă un dar special. Și toți membrii noi veniți la credință pot lua parte la această Săptămână Mare, luând astfel parte și la bucuriile și binecuvântările aduse prin serviciile făcute pentru Domnul.

Domnul care a dat poporului Său instrucțiuni hotărâte, de a merge în întreaga lume și a înființa Edituri, Școli Misionare, instituțiuni medicale, cari executând planul Său divin, au fost binecuvântate într'o mare măsură, ne-a pregătit și nouă calea pentru toate lucrările întreprinse până acum, și va fi cu noi și nu ne va părăsi nici în acest timp de criză. Nu, nicidecum Domnul nu ne va părăsi, ci El ne va ajuta ca toate cele câștigate și făcute până acum să le putem păstra, pentru ca poporul Său să facă o experiență minunată, și anume, ca prin aceste mijloace de ajutor date de Dumnezeu pentru terminarea lucrării și sub conducerea Spiritului Sfânt să fie în stare a săvârși lucruri și mai mari, în viitor. Pretutindeni găsim uși deschise, și nouă ne sunt oferite ocazii, ca prin aceste mijloace încredințate nouă de Domnul, să săvârșim lucruri și mai mari ca până în prezent, câștigând astfel multe suflete pentru Hristos. Rapoartele primite din întreaga lume, dau pe față că într'adevăr trăim în timpul secerișului

lucrării lui Dumnezeu, și prin rezultatul obținut până acuma, păstrând totodată pe lucrătorii misionari la posturile lor, contribuim la accelerarea progresului lucrării lui Dumnezeu, deoarece orice progres în câștigarea sufletelor însemnează un progres și mai mare pentru viitor.

Din cele 379 instituții înființate, care mulțumită Săptămânii Mari de colportaj au fost ridicate în cuprinsul Diviziunii noastre, dorim să amintim numai una, și anume școala misionară din Uniunea Română. În anul 1919, au fost în România numai 1.200 de membri, iar la sfârșitul anului 1932, numărul membrilor a întrecut 13.000. Gândiți-vă la cei 4000—5000 de tineri promițători din acest câmp. În centrul Uniunii acesteia interesante, avem o școală misionară, care poate fi frecventată de mulți tineri, pentru a primi o educație bună. Această școală este de un mare folos pentru lucrarea

din România. Dacă ne-ar îngădui spațiul, am întreprinde o călătorie în jurul lumii, și am vizita mai întâiu un număr de instituții în Diviziunea noastră, care toate au fost înființate mulțumită ajutorului fondului misionar de extindere, și apoi am călători și în celelalte țări. Pe drumul nostru ar trebui să ne oprim de 370 de ori, pentru a vizita toate instituțiile cari sunt rezultatul Săptămânii Mari, și cari contribuie la luminarea lumii. Inimile noastre vor tresălta de bucurie văzând toate acestea, și amintindu-ne, că toate acestea sunt un răspuns al Domnului conform îndrumărilor date de El poporului Său, prin Spiritul profetic, astfel împlinindu-se Apocalips 14, 6—14 și 18, 1.

Bunul Dumnezeu să binecuvinteze pe fiecare membru, care ia parte la Săptămâna Mare de colportaj dela 1—9 Aprilie, făcând ce poate pentru succesul aceste săptămâni.

D. N. Wall.

Rezultatele Campaniei „Săptămâna Mare”

După cum planul Campaniei de Toamnă a adus multe milioane de lei în tezaurul Domnului, pentru a întreține și trimete misionari în țările străine, cari aduc multe suflete la Hristos, la fel și Săptămâna Mare a adus sume mari de bani cari au fost întrebuințate pentru clădirea și îngrijirea Școlilor, a Sanatoriilor, Dispensarilor și a Editurilor noastre în multe țări din lumea întreagă. Pe această cale sunt ajutați misionarii noștri pentru a putea dezvolta o lucrare tare, solidă și continuă. Veșnicia singură ne va arăta ce binecuvântare minunată a fost acest plan pentru împărăția lui Dumnezeu. Gândiți-vă la acele mii de săraci, la oamenii suferinzi, cari au găsit ajutor fizic și spiritual în Sanatoriile și Dispensariile noastre, înființate din sumele procurate prin Săptămâna Mare; la cărțile cele multe publicate în diferite limbi și răspândite în multe țări ale lumii, ca rezultat al acestui plan; și la numărul mare al tinerilor, educați pentru servicii creștine în Școlile noastre, ridicate cu ajutorul financiar și prin eforturile poporului lui Dumnezeu în Săptămâna Mare.

Diviziunea Sud-Europeană, a primit din Fondul de Extindere peste 200.000 de dolari, o parte din acest fond, strânse în câmpurile misionare ale noastre. Banii străși din Săptămâna Mare sunt rezultatul ostenețelor noastre, și ei ne-au ajutat a clădi o Editură în Franța, care singură în anul trecut a trimes literatură plină de adevăr în ținuturile franceze, în valoare de 2 milioane de franci; acești bani aprovizionează școala misionară din Collonges, care ne-a dat peste o sută de lucrători noi; ne-a ajutat a clădi o nouă școală misionară în Ro-

mânia, unde se găsesc multe mii de tineri în Comunitățile noastre; aprovizionează în mod practic toate fondurile necesare unei Edituri clădită în Florenza, Italia.

Tot acest fond ne-a făcut posibil a cumpăra chiar în centrul orașului Tananarive, capitala insulei Madagascar, o proprietate bună cu clădirile necesare pentru birourile misiunii și unei Edituri, unei capele mari și unei locuințe bună pentru conducătorul Misiunii. De asemenea a ajutat cu fonduri ținutul Camerun, pentru școli și stațiuni misionare. Pe lângă aceasta au fost începute și alte lucrări în multe locuri, tot cu ajutorul acestui fond. Acest mijloc de ajutor a contribuit deja într-o măsură mai mare la salvarea multor suflete și va continua a fi un factor important la dezvoltarea viitoare a lucrării în câmpul nostru plin cu atâtea nevoi.

Insulele și câmpurile noastre misionare din Africa se găsesc încă în nevoi urgente, cari ar trebui ajutate fără nici o întârziere. Ele au nevoie de stațiuni misionare, clădiri pentru școală și locuri cât de simple pentru adunare, însă din cauza lipsei de fonduri, toate acestea trebuie să mai aștepte, deoarece toți banii cari vor intra prin Săptămâna Mare de colportaj în anul acesta, vor fi întrebuințați pentru plata salariului unora din lucrătorii noștri, cari sunt deja în câmpurile misionare. Aceasta însemnează că un număr de persoane cari altfel ar trebui concediate pot rămâne la posturile lor și pot lucra și mai departe pentru câștigarea sufletelor. Deci campania Săptămânii Mari de colportaj în acest an este o campanie pentru păstrarea misionarilor noștri la posturile lor.

Sperăm că toți lucrătorii noștri, precum și membrii laici, vor înțelege pe deplin aceasta și toți membrii din Diviziunea noastră, dela un capăt la celălalt, vor fi îndemnați să lucreze în această campanie cu o seriozitate și un zel mai mare ca până acum. Nu trebuie să pără-

sim pe misionarii noștri credincioși! „Cu toate că timpurile sunt grele, Domnul ne va ajuta dacă noi vom face tot ce stă în puterea noastră, ca să menținem și să facem ca lucrarea Domnului să înainteze în tot locul“.

A. V. Olson.

CRIZA ACTIVITAȚII MISIONARE

Am primit rapoartele pentru anul 1932 și am întocmit niște rapoarte comparative anuale pentru anii 1931 și 1932 pe cari le publicăm alăturat. Aceste rapoarte sunt pentru departamentele Misiunea Internă, Misionari Voluntari, și Școala de Sabat, și rugăm pe fiecare membru, dar mai ales pe slujbașii Comunităților și lucrătorii noștri misionari predicatori, ca să studieze aceste cifre, din rapoarte. Cifrele sunt niște limbi vorbitoare cari deși sunt lipsite de vieță totuși ne spun adevărul curat fără a le înfrumuseța. Rapoartele sunt niște barometre, și în acest sens ele ne arată progresul sau regresul din activitatea spirituală și misionară.

Făcând o comparație între rapoartele din 1932 cu cele din anul 1931 găsim că toate Conferințele noastre au regresat în toată activitatea lor misionară. În anul 1932 au fost mai puține lecturi biblice, mai puține vizite misionare, mai puține tratamente date, mai puțină literatură răspândită, etc., cu toate că ne-am bucurat de aceeași libertate, de aceeași ocaziuni ca și în anul 1931. Într'adevăr și mai puține daruri au fost date, aceasta o înțelegem și o scuțăm prin criza financiară care bântuie lumea întreagă. Inșă criza financiară n'are nimic de a face cu activitatea noastră misionară personală. Avem bani sau nu, noi venim în legătură cu oamenii și le putem vorbi despre Cuvântul lui Dumnezeu ținându-le lecturi biblice. Lipsa de bani nu trebuie să ne oprească a face vizite misionare sau a săvârși alte fapte bune, deci avem dreptul a pune întrebarea: „criză financiară, da, inșă și criză în activitatea noastră Misionară“? Pe una o înțelegem, inșă pe a doua cu greu o putem înțelege, anume: că ar fi motiv să existe criză în activitatea noastră!

Publicăm aceste rapoarte cu dorința fermă, ca toți membrii noștri să audă din ele chemarea lui Dumnezeu de a lucra pentru cei pierduți, fiindcă mai este timp și ni se prezintă ocazii ferice.

În anul 1932 deși s'au botezat un număr destul de frumos, peste o mie de membri, totuși au fost mai puțini botezați decât în anul 1931. Mulțumim Domnului și pentru aceasta, totuși vedem și aici un regres. Dacă privim raportul statistic al Departamentului Misiunii Interne și Misionarilor Voluntari, acele rubrici

unde se spune, haine dăruite și persoane nevoiașe ajutate, găsim un spor considerabil, față de anul 1931. Acest raport arată deci o creștere în numărul persoanelor nevoiașe cari au fost ajutate. În anul 1932 au primit ajutor 83.282 persoane nevoiașe, iar în anul 1931 numai 33.776; iață deci un spor considerabil mai mult decât dublu. În aceste cifre de sigur că sunt cuprinse și aceleași persoane cari au primit de mai multe ori ajutor. Ne bucurăm că membrii noștri sunt așa de miloși și darnici și gata de a ajuta pe săraci, inșă acest raport studiat puțin ne dă de gândit. Dacă mai toate persoanele sunt membrii Denominațiunii noastre, se dă pe față că mulți membri primiți în sânul Comunității au fost foarte săraci, și poate unii gândesc că nu toți cei noi veniți au venit din cauza adevărului, ca Adventiști convinși ci numai pentru pâine și pește, după cum ne spune Mântuitorul. Ei nu au fost de nici un folos în trecut pentru lucrare fiind în lume, și poate nici în viitor nu vor fi de mare folos. Pentru aceea se recomandă ca predicatorii noștri să fie cu mai multă băgare de seamă la primirea noilor membri. Prin aceasta nu sunt contra celor lipsiți, avem tot respectul față de cei săraci, cari fără vina lor au devenit săraci. În aceste timpuri grele e foarte ușor posibil ca să devină cineva lipsit și chiar cel mai bogat poate să fie lovit de o astfel de soartă; afară de aceea lipsa de lucru poate să facă și pe cel mai harnic șomer și sărac. Și aceștia neapărat să fie ajutați, inșă sunt unii cari niciodată nu au lucrat cu bucurie și nici nu sunt voioși a lucra orice. Ei nu au lucrat în timpuri bune, în zilele tinereții lor și acum fiind mai în vârstă, natural că nu o să lucreze. Ei sunt obișnuiți a merge ici și colo și să trăiască din ostenele altora. Acestora trebuie spuse cuvintele apostolului Pavel: „Că dacă cineva nu voiește să lucreze, nici să nu mănânce, pentru că auzind pe unii umblând fără rânduială între voi, nelucrând nimic și ostendind în lucruri fără folos, dar unora ca aceștia le poruncim și-i îndemnăm în Domnul Isus Hristos, ca lucrând în tăcere să-și mănânce pâinea lor“. 2 Tesal. 3, 10—12. Inșă în ce privește pe membrii Comunităților noastre, să le spunem cuvintele din 2 Tesal. 3, 13 și Mat. 5, 16.

P. H. Hermann

Raport comparativ al Departamentului „M

pe anii 19

CONFERINȚE	Anul	No. Cerc.	Media vizitei	No. membrilor	Membrii cari raportează	Țin „Straja Dimineții”	Cetesc Biblia la rând?	Urm. curs de lectură
Muntenia Vest	1931	31	703	1124	856	246	181	20
	1932	58	812	1491	1074	440	34	19
Muntenia Est	1931	35	365	427	264	219	155	21
	1932	28	502	628	361	291	114	23
Moldova Nord	1931	35	212	364	342	363	109	17
	1932	46	278	451	229	108	43	7
Moldova Sud	1931	32	313	595	296	200	60	12
	1932	23	440	460	353	285	45	21
Transilvania	1931	53	530	700	235	154	74	13
	1932	30	443	430	342	59	13	2
Banat	1931	18	140	245	110	42	42	2
	1932	18	178	371	82	9	52	3
Uniune	1931	420	2263	3755	2103	1224	621	89
	1932	203	2653	3831	2441	1192	311	76

Raport comparativ al Depart. Școlii

pe anii 19

CONFERINȚA	Școli în medie		Școlari în medie		Media prezenței	
	1931	1932	1931	1932	1931	1932
Muntenia Vest	92	102	5085	5646	3572	3579
Muntenia Est	61	65	2751	2549	1865	1536
Moldova Nord	54	66	3097	3114	1483	1755
Moldova Sud	38	52	1913	2092	1232	1429
Transilvania	142	115	2459	2797	1742	1942
Banat	38	57	1531	1760	1009	1358
Uniunea	425	457	16836	17958	10903	11599

„Sionarilor Voluntari“ din Uniunea română

1931—1932

Urm. studii istorice?	Suflete câștigate	Haine dăruite celor nevoiași	Persoane nevoiașe ajutate	Daruri Misiunea Internă	Vizite Misionare	Lecturi biblice	Ad. la șc. de Sabat	Tratamente făcute	Câte broș. rev. distrib.	Scris. mis. trimise
430	—	191	2069	—	8738	9996	2401	1739	2691	467
618	151	573	6775	13240	16145	19643	5712	3288	5838	772
269	—	106	6397	1246	3960	8355	3265	2311	1923	170
335	—	197	4695	1239	4968	10665	2820	1527	1650	353
234	35	37	1012	321	8538	15025	2387	1097	4914	250
151	34	62	3661	3335	2824	3328	763	584	1247	70
228	35	35	3371	4612	8437	9970	4355	2095	6069	442
260	65	137	9076	1137	6743	11031	2020	1622	5254	414
800	20	245	616	1298	7340	8188	6312	1080	10443	1019
129	—	161	2007	6583	2780	3498	665	734	3260	100
84	44	37	368	2703	1775	1140	315	172	961	128
54	34	3	558	1054	2035	3725	379	260	1229	132
2045	134	651	13833	10363	38788	52674	19035	8494	27001	2470
1547	284	1133	26772	26488	35495	51890	12359	8015	18478	1841

de Sabat din Uniunea Română

1931 — 1932

Daruri 12 Sabate 1931 1932	Daruri 13 Sabate 1931 1932	Totalul darurilor 1931 1932	Diferența
512569 — 518253	144114—124627	656683 — 642881	— 13802
236645 — 230878	53710— 49784	290355 — 280662	— 9693
235222 — 223478	44557— 43935	279779 — 267413	— 12366
127967 — 127777	31726— 30484	159693 — 158261	— 1432
304781 — 242235	71835— 63871	376616 — 306106	— 70510
90763 — 102642	29350 — 26895	120113 — 129543	+ 9430
1507947 — 1445269	375292—339596	1883239 — 1784865	— 98374

Raport comparativ al Depart. Misi

pe anii 19

Numărul Conferințelor 6; Comunităților ș

CONFERINȚE	Anii	Membrii cari raportează	Numărul membrilor	Procente membri cari raportează	Suflete câștigate
Muntenia Vest	1931	1400	3049	45%	361
	1932	1200	3500	34%	132
Muntenia Est	1931	1100	1770	62%	178
	1932	1035	1214	54%	221
Moldova Nord	1931	1203	1896	63%	372
	1932	970	2159	45%	71
Moldova Sud	1931	778	1196	65%	166
	1932	838	1312	64%	158
Transilvania	1931	1152	2943	39%	207
	1932	718	2840	25%	—
Banat	1931	419	1168	35%	102
	1932	422	1474	29%	182
Uniune	1931	5752	12022	50%	1318
	1932	5183	13200	39%	764

Timpul și sarcina noastră

Venirea lui Hristos fusese vestită mai întâiu în Iudea. În templul din Ierusalim, îngerul Gabriel prezisese lui Zaharia, pe când slujea ca Mare Preot la altar, nașterea lui Ioan, înaintemergătorul lui Isus. Ingerii sfinți dela curțile de slavă proclamară pe culmile Betleemului, nașterea lui Isus. În templu, depuseseră o mărturie inspirată asupra divinității Sale. În Ierusalim cum și în toată Iudea, gloatele cele mari auziseră predica lui Ioan Botezătorul. Ioan venise ca „un om trimis dela Dumnezeu“ ca să pregătească calea lui Hristos Domnul, și aceasta ca împlinire a Cuvântului sigur al profeției. Și când ora „hotărîtă în sfatul cerese“ sună, Hristos pași în misiunea Sa publică.

Cele 69 săptămâni din profeția lui Daniel ajunseseră la sfârșitul lor și de aceea Isus vesti solia: „S'a împlinit vremea și împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie“. Marcu 1, 15. Hristos „a venit la ai Săi“ ca Mesia al lui Izrail și ca Marele „învățător trimis dela Dumnezeu“, „predicând Evanghelia împărăției“ și făcând multe minuni și vindecări. Dar în ciuda faptului că

Dumnezeu a făcut ca poporului Său să i se aducă lumina prin profeții și trimișii Săi, ei au lepădat pe Mesia al lor.

La intrarea triumfală a Sa în Ierusalim, Hristos plânse cu amărăciune asupra cetății care era sortită distrugerii din pricină că lucrurile cari ar fi putut da pacea poporului lui Hristos, erau „ascunse de ochii lor. Dar acum, cetatea lor avea să fie distrusă și ei aveau să adune un seceriș grozav. O, cât de schimbată ar fi fost situația îndată ce poporul ales al lui Dumnezeu ar fi cunoscut din profeție exact această oră importantă din Istoria lor, oră de care era strâns legată pacea lor. Inșă acum, pedeapsa care amenința, era inevitabilă „din pricină că“, după cum semnăla Isus, „tu n'ai cunoscut timpul cercetării tale“.

Experiența lui Izrail este raportată pe paginile sfinte ale Bibliei, ca o mai solemnă înștiințare, arătând pericolele cari amenință pe poporul lui Dumnezeu, popor „peste care au venit sfârșiturile veacurilor“. Noi trăim în mijlocul scenelor finale ale Istoriei pământului, scene prezise în profețiile din Biblie. Venirea

unii Interne din Uniunea Română

31 — 1932

rapelor în 1931 — 411; în 1932 — 451.

Lecturi Biblice sau alte adunări	Vizite misionare	Aduși la Șc. de Sabat sau alte adunări	Reviste, trac- cărți răsp.	Tratamente făcute	Scrisori misio- nare trimise	Haine dăruite	Persoane ne- voiașe ajutate
70200	52642	11299	16094	10311	1593	2233	9155
63393	43479	16345	11186	11374	526	2642	30628
37223	24451	9486	8345	5730	835	445	7213
33141	23090	10016	7163	4655	770	256	7856
46754	32770	9587	8966	8641	1012	307	2854
34918	21088	5799	5484	5757	543	196	17789
29387	22421	4140	6376	4285	611	32	8093
89354	19580	5175	5883	5165	668	1816	25024
56204	30822	12521	18523	4866	1370	128	5840
41711	14030	4670	8017	3460	647	308	8554
18542	13841	3263	4971	3132	449	1710	621
28548	18914	3140	2576	1848	461	952	3431
258310	181947	50296	63275	36965	5870	4855	33776
241065	140091	45145	40311	32219	3665	6170	83282

Domnului în glorie este aproape. Cât de mult trebuie să dăm atenție acestei înștiințări, pentru ca ziua Domnului să nu ne prindă fără de veste. Prin Spiritul Profeției, Domnul a dat solie după solie ca avertizare și ca cea mai stăruitoare chemare către Biserica Sa din urmă ca să se pregătească pentru venirea zilei celei mari a Domnului. Serva Domnului a scris:

„Am văzut că poporul din urmă nu era pregătit pentru ceea ce trebuie să vină asupra pământului. O îngreunare a minții, asemenea unei stări letargice, pare să se fi lăsat peste mințile celor mai mulți dintre cei ce cred că noi avem ultima solie dela Dumnezeu. Ingerul care mă însoțea strigă cu multă solemnitate: „Fiți gata! Fiți gata! Fiți gata! pentru mânia Domnului care este gata să vină curând“. *Experiențe și Viziuni*“, pag. 119.

Ce cuvinte solemne! Fiecare trebuie să mediteze asupra lor cu mai multă seriozitate și rugăciune și ele trebuie să îndemne pe fiecare să-și cerceteze propria inimă și să strige către Dumnezeu pentru pregătirea necesară care va face în stare pe poporul lui Dumnezeu ca să stea în picioare atunci când lucrarea Evangheliei va fi terminată și mânia lui Dumnezeu va izbucni neamestecată cu milă.

Noi știm din Biblie și din lumina pe care

ne-a dat-o Dumnezeu prin Spiritul Profeției că, pe când Hristos slujește încă în Sanctuarul ceresc, și, mai înainte ca cei patru îngeri cari țin cele patru vânturi ale pământului să dea drumul puterii lor și mai înainte ca cea din urmă mare furtună să lovească cu toată furia ei, pricinuind moarte și distrugere prin războaie și lupte, și mai înainte de grozava răzvrătire a naturii, mai înainte de toate acestea, peste pământ avea să vină strâmtorare. În aceste timpuri de strâmtorare, națiunile aveau să fie pline de mânie, dar totuși ținute în loc astfel ca să nu împiedece lucrarea de vestire a ultimei solii de har dela Dumnezeu, către o lume muribundă. Aceste strâmtorări aveau să vină peste pământ un „scurt timp“ înaintea revărsării celor șapte plăgi. Acest „scurt timp“ este timpul ploii târzii, când poporul din urmă al lui Dumnezeu avea să fie „umplut cu Spirit Sfânt“ ca ei „să meargă înainte“ cu vestirea întreagă a adevărului. Toată strâmtorarea din lume nu poate împiedeca terminarea lucrării lui Dumnezeu pe pământ.

„La începutul timpului de strâmtorare noi furăm umpluți cu Spirit Sfânt spre a înainta și a vesti cu putere solia despre Sabat... „Începutul timpului de strâmtorare arătat aci, nu se referă la timpul când plăgile vor începe să

fie revărsate, ci la un scurt timp înainte de revărsarea lor, pe când Hristos mai este în Sanctuarul ceresc. În acest timp, pe când lucrarea de mântuire este spre încheiere, strâmtorarea va veni pe pământ și națiunile se vor mânia, însă vor fi ținute în loc ca să nu împiedece lucrarea îngerului al treilea. În timpul acesta „ploaia târzie” sau înviorarea dela Fața Domnului, va veni să dea putere glasului răsunător al îngerului al treilea și să pregătească pe sfinți a rezista în timpul când cele șapte plăgi vor fi revărsate”. „*Experiențe și Viziuni*”, pp. 85. 86.

O, cât de solemn este timpul în care trăim! Exact înaintea revărsării celor șapte plăgi, în timpul ploii târzii când este dată o putere glasului răsunător al îngerului al treilea și când lucrarea de mântuire este pe sfârșite, Hristos, vorbind despre timpul de strâmtorare când „oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor cari se vor întâmpla pe pământ”, invită pe poporul Său, care trăește în mijlocul tuturor strâmtorărilor din lume, ca „să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentrucă izbăvirea voastră se apropie”. Luca 21, 26. 28. El, care era în corabie cu ucenicii în timpul furtunii celei mari pe marea infuriată, tot El este și cu noi în marea mișcare adventă și o va conduce printr’o izbândă sigură. Fiecare credincios poate să zică împreună cu David din vechime: „Tu îmi înalți capul”. Ps. 3, 3.

Poporul din urmă al lui Dumnezeu să-și înalțe capetele și să meargă înainte cu împlinirea însărcinării dată lor de Dumnezeu, spre a duce solia la fiecare națiune, neam, limbă și popor. Ei au să meargă înainte prin credință, potrivit credinței lui Isus, așteptând dela Dumnezeu lucruri mari și întreprinzând lucruri mari pentru El. Credința poporului din urmă este credința lui Isus, credința care poate conduce pe poporul lui Dumnezeu prin Ghetsemani și prin toate încercările și durerile zilelor din urmă, și la terminarea lucrării lui Dumnezeu. Domnul a făgăduit să arate lucruri mari și puternice poporului Său care-L caută în rugăciune. Ier. 33, 3. Domnul împlinește această făgăduință chiar astăzi, pentrucă lucruri mari și puternice au fost săvârșite prin Spiritul lui Dumnezeu și prin poporul Său, înaintea ochilor noștri. Ne gândim la cele 34.859 suflete cari au fost botezate în credința soliei noastre, în anul 1931. Ce bogat seceriș de suflete numai într’un singur an! Ne bucurăm de creșterea minunată a lucrării noastre în România, unde avem astăzi nu mai puțin decât 13.000 de credincioși botezați. Însă noi vom vedea lucruri mai mari și mai puternice prin revărsarea Spiritului lui Dumnezeu în aceste timpuri când greutățile se îmulțesc, și când noi trebuie să

înaintăm prin credință făcând planuri mai mari și dublând agerimea noastră.

Această înaintare în străduința de a câștiga suflete, trebuie să cuprindă pe toți membrii, tineri și bătrâni. Lucrarea noastră ne-a fost arătată de către Tatăl Ceresc. Noi trebuie să ne luăm Bibliile și să mergem înainte spre a înștiința lumea. Noi trebuie să fim mâna ajutoare a lui Dumnezeu în salvarea de suflete, canale prin cari iubirea Sa să curgă zi cu zi spre cel care pierе”. „*Mărturie*”, Vol. IX, p. 150.

Cu privire la întrebuirea literaturii noastre, serva Domnului scrie:

„Dați vecinilor voștri din broșurile noastre. Dacă interesul lor se deșteaptă, dați-le din cărțile mai mari. . . . Prin dăruirea sau vânzarea cărților, prin distribuirea revistelor și prin ținerea de lecturi biblice, membrii noștri pot face mult mai mult în propria lor vecinătate. Plini de iubirea pentru suflete, ar putea vesti solia cu așa putere, că mulți ar fi convertiți”. *Idem* p. 35.

Multe sute și mii dintre membrii laici execută cu credincioșie programul schițat mai sus cu privire la lucrarea cu literatură și la ținerea de lecturi biblice, și Dumnezeu adaugă binecuvântarea Sa. Mult mai mulți dintre frații și surorile noastre ar trebui să se alătore armatei acelora cari țin lecturi biblice cu vecinii lor. Când inimile noastre au fost mișcate de nevoile celor ce hăjbăie în întunec împrejurul nostru, și când noi răspundem cu: „Iată-mă, trimite-mă”, atunci Domnul va fi gata să deschidă ferestrele Cerului pentru revărsarea ploii târzii spre a ne face unelte ale puterii Spiritului Său.

„Creștini cu jumătate de inimă”

Acea persoană care este creștin doar cu jumătate de inimă nu este niciodată un câștigător de suflete. Nici nu poate fi; însărcinarea este prea grea și prea delicată. Intreaga inimă trebuie să fie cuprinsă. Vieța întregă trebuie să fie la lucru. În chip real trebuie să fim mistuiți de grija față de cel pierdut. *Mistuiți*. Da, acesta este cuvântul. Aceasta trebuie să fie dorința arzătoare din vieța noastră. Orice altceva să devină de o însemnătate mai mică. Totul trebuie să-i facă loc înainte. Aceasta înseamnă, ardoare, zel, o pasiune mistuitoare ce va pune lumină în ochi, mlădiere în umbrel, dulceață în glas, succes în lucrări, prevedere, și o convingere în chemarea personală că va fi forțat — fără a se putea împotrivi. Ai tu această dorință arzătoare? Dacă nu, dobândește-o, dobândește-o! — *Episcopul Berry*.

„Problema religioasă în țara noastră“

Sub titlul acesta s'a tipărit acum de curând la Mănăstirea Cernica un studiu scurt, dar precis.

Documentat și logic, autorul arată cum în sufletul românesc s'au suprapus diferite religii cari tind să se înlocuiască una pe alta. Creștinismul însuși, zice autorul, este în primejdie de a fi dărâmat de aceste vechi religii cari se transmit din generație în generație prin diferite rituri și datine.

„Aducem rituri și credințe, păstrate de mii de ani dinaintea creștinismului, și pe cari nu le-am părăsit când am devenit creștini. Am căutat să le lășăm să trăească în umbră, și așa s'au depus unele peste altele urmele tuturor popoarelor și tuturor religiunilor, de cari ne-am atins; iar peste toate am adăugat creștinismul. Un proces de simbioză religioasă a făcut, ca ele să poată conviețui; cu sufletul, în intimitate, am fost legați strâns de ele; printr'o adeziune publică, poporul și-a adăugat creștinismul. Dar când și când din adâncuri a ieșit la suprafață, ca dintr'un palimpsest, vechile credințe, la cari n'am renunțat niciodată“. pag. 7.

„Pietatea poporului nostru, teoretic, este creștină. Practic, nu putem afirma, însă, că toată această pietate este numai creștină....

„...Pietatea religioasă, lipsită de conștiință, care să o întărească, e fragilă și se pulverizează ușor la orice decizie, pe care credinciosul ar întâlni-o.

„Nu putem afirma că pietatea poporului nostru are această conștiință, care s'o întărească“. pag. 22. 26. 27.

Despre primejdia formalismului, zice: „... prea multe gesturi religioase, prea multe rituri, prea multe forme, cari deplasează atenția în afară fixând-o asupra gestului și ritului însuși, când ele nu izvorăsc dintr'o simțire religioasă, constituiesc o piedecă, pentru ca atenția să se îndrepte spre interior și fac o deplasare spre lumea exterioară“. pag. 32.

Mișcarea religioasă din zilele noastre este astfel calificată:

„După războiu, însă, apare un reviriment remarcabil. Cauzele sunt multiple, însă efectele

nu sunt depline. Iar altele sunt greșite. Și iată de ce:

„Intr'adevăr, mulți intelectuali români declară astăzi o întoarcere la credință. Însă până unde merge această întoarcere a lor?... Ei se opresc la afirmațiuni intelectuale, cari încă n'au ajuns la inima lor. Firește sunt și cazuri fericite, dar prea puține.

„Alții afectează o pietate, așa cum o vedem apărută în literatură, dar care adesea e atât de personală și chiar bolnăvicioasă, încât e numai sublimarea unor instincte prea răsvrățite.

„Așa că toate aceste manifestări recente nu ne pot da dreptul să zicem: o adevărată renaștere religioasă s'a produs în țara noastră, cu care începe o eră nouă“. pag. 53.

Broșura se încheie cu întrebarea: „Încotro mergem?“....

Acți gândul meu se îndreaptă la apelul Mântuitorului, care zice: „Veniți la Mine... și învățați dela Mine“. „Cercetați Scripturile!“... Creștinismul este în cea mai mare primejdie, când i se smulge, de mâini profane, inima — Hristos — și în locul Lui sunt puse, de mâini tot atât de profane, forme și rituri. Salvarea bisericii creștine e în întoarcerea la Hristos și în ascultarea exactă de îndrumările Lui din Sfânta Scriptură.

Brașov.

D. Florea.

„Spicuitorul“

director P. P. Paulini,

este revista trimestrială de foarte mare valoare și interes pentru fiecare membru și îndeosebi pentru predicatori, lucrătorii biblici și presbiteri, precum și pentru toți slujbașii Comunității.

Materialul cel atât de bogat și variat ajută foarte mult la ținerea lecturilor biblice sau a diferitelor cuvântări.

NU INTARZIAȚI, a apărut doar un număr restrâns.

Prețul unui număr 15 lei.

Abonamentul pe an 60 lei.

Primul număr costă 30 lei deoarece este un număr dublu.

Un scurt raport dela serbarea Institutului Biblic

4 Februarie 1933.

Credeam că va trebui să călătoresc singur spre acel oraș din câmpia Bârsei, unde se află situat Institutul Biblic. Dar care nu îmi fu mirarea când în același vagon găsii încă vreo câțiva tovarăși de drum. La ora 8.10 pornirăm din Gara de Nord. Trenul aleargă ca nebun, oprindu-se tocmai la Ploești unde numărul nostru se sporește cu încă două persoane. În tot timpul călătoriei ni se înfățișează aceeași priveliște, ici și colo câte un sat cu ulițele goale, pe un măidan câțiva copilași se dau cu săniuța. La câte un pod o santinelă ne privește. Iată că ne apropiem tot mai mult de munți, dar spre surpriza noastră zăpada e aproape topită, ici și colo se mai vede câte puțină. În țara Bârsei avem tocmai contrariul, câmpia întreagă cât vezi cu ochii este acoperită de covorul alb de nea. Insfârșit ajungem la Brașov. De aci ne continuăm drumul spre Stupini unii cu sania alții cu mașina. Deja din depărtare putem zări falnică clădire ce stă neclintită pe plaiurile Bârsei. Ajunși acolo fiecare oaspete e repartizat la locul-pregătit mai dinainte.

Seara are loc prima adunare. Sala e plină, de elevi, vizitatori și vecini deprimprejur, cari vin grupuri, grupuri. După ce corul intonează o cântare, urmează o cuvântare ținută de fratele Olson, președintele Diviziunii Europene de Sud. Dânsul ne arată în cuvinte clare și precise însemnătatea timpului în care trăim. Citând textul din Ef. 5, 16—18, scoate în evidență trei puncte: 1. Zilele sunt rele, 2. Să răscumpărăm timpul, 3. Să fim plini de Duhul lui Dumnezeu.

Ne arată apoi cauzele pentru cari zilele sunt rele, printre cari enumără situația economică a lumii, cele 13.000.000 șomeri nemai socotind la acestea și familiile lor, războaiele, revoluțiile din diferite state, criza, ale cărei efecte le putem vedea foarte clar și în faptul că întreprinderile Ford cari foloseau la lucru 150.000 oameni astăzi au numai 20.000, restricțiile pe cari încep să le pună statele, etc.

Accentuează însă mai departe că și în aceste timpuri Dumnezeu vrea să-și facă lucrarea Sa, și noi trebuie să folosim acest timp, să-l răscumpărăm. Dânsul zice: „Să folosim cu multă băgară de seamă timpul ce ne stă în față, să ne rugăm, să avertizăm pe oameni, să-i scăpăm înainte de a fi prea târziu. De fiecare dată când ceasul bate, moare cineva, care e nepregătit. Ce vom face noi? Să facem ceva pentru a răscumpăra zilele cari trec“. Ne arată apoi marea necesitate de a avea în noi Spiritul Dumnezeului cel viu, de a poseda acel Spirit pe care L-au

primit ucenicii la Rusalii, căci acesta e mai de preț decât un mare număr de oameni, Incheie arătând că de această dată n'a venit să ceară bani, sau misionari, ci a venit să ne invite să ne unim cu toții în rugăciune ca astfel să primim Spiritul lui Dumnezeu de care avem nevoie în acest timp din urmă.

Sâmbătă dimineață, la ora 10, printr'o cântare de cor se deschide serviciul divin pentru serviciul-consacral. Fratele D. Florea ne arată în scurte cuvinte istoricul Școlii. Face o comparație, asemănând-o cu cortul lui Izrail, pentru că a fost mutată din loc în loc (Focșani, Diciosânmartin, Brașov) așa cum era mutat și cortul. Ne arată apoi că educația nu a fost neglijată niciodată de adevărații creștini. Prin textul din Ieremia 1, 10, ilustrează datoria și lucrarea pe care o are de făcut școala. Incheie apoi cu cuvintele: „Cea mai nobilă datorie este să pregătim suflete pentru împărăția lui Dumnezeu și El să ne ajute pentru a duce mai departe lucrarea de predicare a Evangheliei“. În acest timp se împart câteva prospecte.

Urmează un solo în limba maghiară cântat de elevul Szekernyes Ferencz, acompaniat de pian.

În cuvântarea sa pentru consacrarea școlii, fratele Olson își arată marea bucurie ce o simte că poate fi de față la această serbare. Ne descrie apoi interesul pe care l-au avut mii de frați din Denominațiunea noastră pentru ridicarea acestei școli. Accentuează faptul că Dumnezeu a avut o deosebită iubire față de România dându-i acest dar frumos, această clădire, și mii de tineri doritori de a ajuta la terminarea lucrării lui Dumnezeu. În continuare citește textul din Apoc. 14, 6—14, arătându-l ca fiind cel mai potrivit care ne deosebește pe noi ca popor și care ne dovedește cum a apărut această școală. Ne dă apoi lămuriri cu privire la timpul când trebuia să înceapă judecata amintită în aceste versete, și cum trebuia să înceapă totodată și marea lucrare de predicare a Evangheliei care cu toate piedicile ce i se pun în cale trebuie să meargă la fiecare neam și popor din lumea întreagă pentru că aceasta este o solie universală.

Ne evidențiază că tot acest text arată și scopul școlii, exprimându-și dorința sa ca Dumnezeu să ajute pe profesori să poată ști cum să pregătească pe elevi pentru acest scop. Printre alte lucruri de care are nevoie școala pentru o bună funcționare arată: un local bun, profesori buni, mobilier, bibliotecă, laborator,

cărți dar mai pe sus de toate o bună vedere și înțelegere a lucrurilor. Școala nu are menirea de a pregăti niște persoane pline de ambiții personale, oameni mari de știință ci slujitori ai acestei omeniri, și elevii nu trebuie să vie la școală numai și numai cu gândul de a fi angajați, nu, ci ei să vină aci să se pregătească, pentru ca apoi să îndrumeze sufletele la Hristos, oriunde s'ar afla, neașteptând ca numai decât să fie angajați. Pentru a arăta cât de consacrați să fie tinerii cari doresc să ajute la încheierea lucrării lui Dumnezeu ne dă exemplul următor: Fratele Erickson, conducătorul Editurii din Franța, a fost invitat să meargă ca misionar în Madagascar. Peste câteva zile când l-a vizitat fr. Olson l-a găsit plângând împreună cu soția sa. Sora Erickson este fiica fratelui Raft. Și ei tocmai primiseră o scrisoare dela fratele Olson prin cari erau încunostințați că este bolnav și medicii spunea că nu va mai trăi mult. De asemenea era bolnavă și sora Raft și fiul lor. Acum ei nu știau ce să facă. Fratele Olson le-a spus: „Trebuie să hotărâți singuri și să vă rugați mult“. Au cerut atunci în rugăciune ca Dumnezeu să le dea în ajutor un text biblic. După rugăciune au scos dintr'o cutiuță cu texte, un bilețel cu textul următor: „Dacă cineva iubește mai mult pe tatăl sau pe mama lui nu este vrednic de chemarea Mea“. Chestiunea plecării la Madagascar a fost apoi rezolvată pentru că au văzut că chemarea venea dela Dumnezeu. Fratele Olson încheie zicând: „Astfel de tineri ne trebuie. Să rugăm pe bunul Dumnezeu ca să ajute pe acești profesori să pregătească astfel de tineri și atunci lucrarea va fi încheiată încurând“.

Urmează apoi rugăciunea de dedicație făcută de fratele Paulini.

După masă a urmat desfășurarea unui program cu următoarele puncte: S'a deschis adunarea cu o cântare de cor acompaniată de muzică instrumentală, după care fratele Paulini a luat cuvântul.

Intr'o alocațiune scurtă dar pătrunzătoare Președintele Uniunii a expus scopul înalt al misiunii noastre. La întrebarea „Ce vrem noi“, a sintetizat succint principiile fundamentale ale Evangheliei integrale a lui Hristos, și marea nevoie de a le profesa în chip cinstit, ele fiind singurele în stare să îmbuneze pe om și să regenereze neamurile și rassa omenescă. Pentru trăirea și propovăduirea acestei Evanghelii veșnice sunt chemați tinerii noștri să se pregătească în acest templu al adevăratei religii creștine.

luat parte următorii frați: Popescu Constantin, A urmat apoi un simpoziu la care au D. Făurescu, Constantin Florescu, P. Hermann, St. Kelemen, Ioan Reit, Gh. Stănescu, Șt. Demetrescu, N. Dorobăț și I. Bauer.

La terminare fr. Florea își exprimă mulțumirea față de Dumnezeu pentru acea zi minunată și pentru învățăturile primite.

După intonarea unui imn de laudă, mulțimea adunată din satele și Comunitățile dimprejur ca: Bran, Sf. Gheorghe, Comunitatea Brașov, și altele, își reia drumul spre căminurile lor, cu inimile pline de bucurie și fericire că bunul Dumnezeu le-a dat atâtea învățături frumoase și le-a ajutat să ia parte la această serbare măreață a Institutului Biblic, ce stă neclintită în câmpia Bârsei, ca o dovadă a marei iubiri a lui Dumnezeu față de țara noastră.

M. T. P.

Departamentul Misiunii Interne.

Responsabil: P. H. Hermann.

Programul orelor misionare din trim. II. 1933.

Notă. — In trimestrul acesta al 2-lea din 1933, avem trei teme importante pentru orele noastre misionare.

1) Pentru luna Aprilie: in ce privește lucrarea misionară externă pentru străini, și Săptămâna Mare: „Lucrarea membrilor laici spre terminarea lucrării lui Dumnezeu“.

2) Pentru luna Mai: in privința lucrării misionară internă între membrii Comunității: „Datoria membrilor unul față de altul“.

3) Pentru luna Iunie, lucrare misionară pentru sine: „Celui nou botezat“. Este in interesul Comunităților, a da acestor studii o cât mai deplină atenție și a le executa in mod credincios. Afară de aceasta sunt in armonie cu respectivele săptămâni speciale din trimestrul acesta, Săptămâna Mare și Săptămâna de Abnegație. Orelor misionare să se execute in lunile acestea conform programului următor:

1. Cântare de deschidere.
2. Rugăciune.
3. Cântare specială.
4. Cuvântare.
5. Experiențe.
6. Distribuirea revistelor, și mărturisiri.
7. Cântare de închidere.
8. Rugăciune.

Domnul să binecuvinteze in aceste ore pe toți membrii Comunității.

P. H. Hermann.

Secr. Dept. Misiunii Interne.

...

Ora misionară din luna Aprilie.

Lucrarea membrilor laici la terminarea lucrării lui Dumnezeu.

Lucrarea membrilor laici ai denominațiunii A. Z. Ș. este de o importanță foarte mare in vestirea Evangheliei lui Hristos in lume. Mii de membri ai Comunității dau mărturie despre Isus și solia Sa pentru timpul acesta, iar in fiecare an se immulțește numărul sufletelor cari prin mărturiile acelea sunt duse din întunec la lumină. Tinta acestei ore misionară este, ca fiecare lucrător și membru al

Comunității, să observe în ce legătură stă cu terminarea repede și glorioasă a lucrării lui Dumnezeu în întreaga lume. Cari au fost cuvintele lui Isus adresate către Comunitate, când era numai un pas îndepărtat de tronul Său ceresc? Mat. 28, 18—20.

„La adunarea de pe unul din dealurile Galileii, s'au strâns de față toți credincioșii cari au putut fi chemați. Insuși Hristos, înaintea morții Sale, a hotărât timpul și locul acestei adunări.... La ora fixată se strânseseră vreo 500 de credincioși adunați în mici grupe, pe coasta dealului, curioși cât mai mult a auzi toate, dela cei ce văzuseră pe Hristos după învierea Sa.... Deodată Isus stătu în mijlocul lor.... și le vorbi, zicând: „Datu-Mi-s'a orice putere în cer și pe pământ. Mergând faceți ucenici toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-i să păzească toate cât v'am poruncit. Și iată Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului“. „Vieța lui Isus“, pp. 878, 879.

Numai un pas îndepărtat de tronul Său ceresc, Isus dete ucenicilor Săi această însărcinare. Incontinuu s'au repetat aceste cuvinte, pentru a deștepta în ucenici adevărata înțelegere a importanței acestor cuvinte. Pe cine cuprindea această însărcinare?

„Însărcinarea Domnului către ucenici, cuprinde pe toți credincioșii. Ea cuprinde pe toți cei cari cred în Hristos, până la sfârșitul timpului. Este o eroare fatală a crede că lucrarea salvării sufletelor depinde numai de predicatorul binecuvântat. Tutora, cărora le-a venit chemarea divină, le este încredințată Evanghelia. Toți cari au primit vieța lui Isus, sunt chemați a lucra pentru mântuirea aproapelui lor“. — „Vieța lui Isus“, p. 822.

În timpul apostolilor nu exista nesiguranța, asupra faptului cui i-a fost dată această însărcinare a Domnului. Toți erau lămuriiți, că *fiecare* urmaș al lui Isus trebuie să fie un câștigător de suflete. Vezi Luca 9, 2; 10, 1. 9. Cuvintele Lui directe de adio, înaintea înălțării Sale la ceruri, erau o asigurare a puterii dată predicatorilor și membrilor laici, pentru terminarea Evangheliei în lume. Fapt. 1, 8.

Ce fel de succes au avut ostentile unite ale predicatorilor cu membrii laici? Executarea planului dat de Maestru cu privire la ostentile unite ale predicatorilor și membrilor laici, au avut succese mari în timpul apostolilor după cum ne raportează Biblia (Fapte. 6, 7) și Spiritul Profetiei (Fapte. 19, 20; Rom. 10, 18.)

Însărcinarea misionară s'a dat într'un timp de mare criză pe pământ. Domnul venise la proprietatea Sa, iar ai Săi nu L-au primit, și au mers așa de departe, încât Il lepădară. Incontinuu conducătorii Comunității au fost aruncați în închisoare, și Iacob și Ștefan au suferit martiri. Nu numai în Ierusalim și Iudea au fost persecutați, ci și în întreaga împărăție Romană s'a dus lupte contra Evangheliei.

Programul divin pentru biserică în timpul apostolilor, este totodată programul lucrării din timpul ploiei târzii. N'am da așa mare importanță mișcării membrilor laici, dacă n'am vedea că o foarte mare parte a membrilor noștri, socotesc că câștigarea sufletelor este numai privilegiul predicatorilor și a celorlalți lucrători. Mulți membri ai bisericii noastre cred că își îndeplinesc datoria, dând zecimea și câteodată un dar, și vizitând adunarea în mod credincios, în timp ce vestirea soliei o lasă cu totul numai predicatorilor. Pentru a îndepărta acest neajuns, Conferința Generală propune a împărți Comunitatea în diferite grupe de lucru: grupa lecturilor biblice, grupa medicală, societatea Tabitei, grupa răspândirii literaturii. Fiecare membru ar trebui să ia parte cel puțin la una din grupele acestea, pentru a salva și a ajuta celor pierduți. Acest plan se bazează pe textul din Marcu 13, 34 ult. p. și pe in-

strucțiunile următoare, cari au fost date Comunității din ultimul timp prin spiritul profetiei.

„Cineva trebuie să împlinească însărcinarea lui Hristos, și să săvârșească lucrarea, pe care El a început-o aici pe pământ. Acest privilegiu a revenit Comunității. Pentru acest scop a fost ea organizată“. „Zeugnisse“, Vol. II, p. 249.

...

Ora Tabitei din luna Aprilie.

Cuvântare: INFLUENȚA SOCIETAȚII.

1. „Și zise către om: Iată temerea Domnului este înțelepciune și ferirea de rele este priceperea“. Iov 28, 28.

2. „Începutul științei este temerea de Iehova, dar nebunii, înțelepciunea și învățătura le nesocotesc. Ascultă fiule învățătura părintelui tău, și nu părăsi ceace te-a învățat mama ta. Căci cunună plăcută vor fi ele pentru capul tău, și lanț prețios în jurul gâtului tău“. Prov. 1, 7—10.

Cuvântul lui Dumnezeu pune mare preț pe influența primită din relațiunile sociale, la bărbați cât și la femei. Cât de mare este atunci puterea Cuvântului, în timpul dezvoltării spiritului și corpului copiilor și tinerilor. Societățile cu cari stau în relațiuni, principiile pe cari și le stabilesc, obișnuințele pe cari le au, toate acestea vor decide activitatea și interesele lor viitoare.

Cu regret s'a constatat, că în multe școli și instituții unde sunt trimiși tinerii spre a se perfecționa, cultiva, domnesc influențe cari strică moravurile, influențe cari îi îndepărtează de ținta vieții lor, și cari reduc moralul. Prin venirea lor în contact cu necredincioșii, oameni de petreceri și stricați, mulți tineri pierd curățenia și simplitatea lor, cum și credința în Dumnezeu și spiritul de abnegație, de cari părinții lor creștini i-au ferit prin multă instruire și rugăciune.

Mulți cari intră într'o școală cu intenția de a se desvolta într'o ramură de servicii desinteresate, sunt copleșiți de studii lumești. Se trezește în ei o ambiție de a ajunge o treaptă de mare onoare în lume. Scopul pentru care au intrat în școală și-l uită, și și predau vieța străduințelor lumești și egoiste. De multe ori își însușesc obișnuințe, cari distrug vieța pentru lumea aceasta și pentru cea viitoare.

De obicei se desvolta la bărbați și femei în tinerețea lor, calitățile următoare: de a avea idei mari, intențiuni fără interese și străduințe nobile. În întreaga procedură a lui Dumnezeu, El arată poporului Izrail, că lucru important este a lua în seamă cunoștințele copiilor lor. Înainte de ce năvăli plaga ultimă, adică moartea celor întâi născuți la Egipteni, Dumnezeu porunci izrailiților a-și aduna copiii în case. Ușorii ușii fiecărei case au fost însemnați cu sânge și în aceste case de adăpost, puse în siguranță prin sângele acela, trebuiau să rămână ei. Tot astfel, și părinții din ziua de astăzi, cari au temere și iubire față de Dumnezeu, să aducă pe copiii lor la legătura legământului, unde sunt sub ocrotirea influențelor sfinte, să le facă posibilă împărtășirea din sângele mântuirii lui Hristos.

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul unui număr Lei 9. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116.
București IV.
